

Camarasa esdevé un destí llaminer als mesos càlids, orientada a l'oest i amb una densitat de vies que depassa a voltes allò que és raonable ha estat un dels destins favorits dels escaladors lleidatans.

El Sabardó, més que una agulla és una enorme llastra adossada només separada de la paret els darrers metres abans del cimall. De dimensions modestes, hi té unes quantes línies clàssiques força interessants.

La via Normal posseïx aquella vellesa del que és lògic. Senzilla d'escalar i fàcil de protegir, ressegueix una pregona fissura a la banda sud que permet guanyar el cim sense gaires problemes. Per acabar de rematar la jugada paga la pena fer un curt però elegant darrer llarg (amb pas de gegant inclòs) per sortir per la paret principal.

Via: Normal

Zona: CamarasaDificultat: V (D+)

Dificultat obligada: VLlargària: 70 metres

Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Mitjà/baix

• Equipament: Pràcticament desequipada

Material: 10 cintes, joc de tascons i Camalots del #0.4 al #2

Orientació: OestValoració: ****

Aproximació:

Circulem per la C-13 direcció Tremp. Un cop passat el poble de Camarasa, tot just abans de creuar el riu prenem un trencall a mà dreta. Seguim per la carretera circulant pel costat del riu fins que arribem a un pont i un hangar. Deixem el vehicle retrocedim uns metres fins trobar un corriol que puja directament a la base del Puro, des d'aquest punt prenem un corriol que marxa cap a la dreta i en un minut ens mena a la base de Lo Sabardó. Per arribar al peu de via haurem d'anar a buscar a la banda dreta de l'agulla (sud) una vira que mena fins a l'inici de la fissura, on muntem la R-0.

La via:

La via s'inicia al final d'una vira a la banda sud. Podem muntar la R-0 d'un arbre. L'itinerari no té pèrdua, només cal que seguim fil per randa l'escletxa que separa la llastra de la paret. Trobarem una reunió a uns 15 metres. La segona reunió, que fem aprofitant un gran pont de roca la podem estalviar i arribar fins al cim. Als darrers metres hi ha una variant que es devia cap a la paret principal (variant de les Nenes – pont de roca visible).

Des del cim podem allargar l'escalada uns metres més fent un darrer llarg fins al cim de la paret principal

Descens:

Dos ràpels: 15 i 30 metres pel vessant oest si no fem el pas de gegant. Si continuem, un

cop al capdamunt de la paret seguim una fresa cap a l'est fins trobar un corriol que prenem direcció nord i que en pocs minuts ens mena al peu de via baixa fins a la vora del riu i ens retorna al Dispensari.